

20-026 LUBLIN,
ul. FRYDERYKA CHOPINA 8 lok.5
TEL. 48 81 532 95 54
48 81 470 50 50
48 81 470 50 49
FAX. 48 81 532 95 54
<http://www.sokolowski.com.pl>,
e-mail: info@sokolowski.com.pl

BIULETYN INFORMACJI PRAWNEJ

nr 2/2006

KRONIKA ORZECNICTWA

Odpowiedź na pozew - w terminie i z wszystkimi dowodami, wnioskami i zarzutami

Jeżeli przedsiębiorca złoży odpowiedź na pozew po upływie terminu, o którym mowa w art. 479¹⁴ § 1 k.p.c. traci prawo powoływania w dalszym toku postępowania jakichkolwiek twierdzeń, zarzutów oraz dowodów na ich poparcie, chyba że wykaże, iż - gdyby złożył odpowiedź na pozew w terminie - ich powołanie nie było możliwe albo że potrzeba ich powołania powstała po upływie terminu do złożenia odpowiedzi na pozew. Taką doniosłą w skutkach uchwałę podjął ostatnio Sąd Najwyższy. W praktyce więc złożenie odpowiedzi na pozew po upływie ustawowego okresu jest równoznaczne z z utratą możliwości udowodnienia swoich racji i przegranym procesem.

Legalizacja samowoli budowlanych bez opłaty

Osoby, które dopuściły się samowoli budowlanej przed dniem 11 lipca 2003 r., a które obecnie chcą ją zalegalizować nie będą objęte obowiązkiem wniesienia opłaty legalizacyjnej. Trybunał Konstytucyjny w jednym z wyroków uznał przepisy nakładające obowiązek uiszczenia opłaty legalizacyjnej na osoby, które przed 11 lipca 2003 r. spełniały warunki uzyskania pozwolenia na użytkowanie obiektu, za niezgodne z konstytucyjną zasadą równości. W praktyce wyrok ten dotyczy również osób, które przed powyższym dniem dopuściły się samowoli i zapłaciły już opłatę legalizacyjną. W związku z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego osoby te będą mogły złożyć wniosek o wznowienie postępowania żądając uchylecia decyzji w przedmiocie wymiaru opłaty legalizacyjnej.

Wyższa stawka VAT za roboty budowlane obciąża wykonawcę

Strona umowy nie musi po zmianie wysokości stawki VAT na towary i roboty budowlane objęte umową płacić wynagrodzenia netto z podatkiem w nowej wysokości, chyba że dojdzie do zmiany umowy. Ewentualne zmiany w podatku VAT powstałe w trakcie obowiązywania umowy obciążają wykonawcę, który nie może przerzucać tego obowiązku na swojego kontrahenta. Jak stwierdził Sąd Najwyższy w jednej z uchwał *podwyższenie z dniem 1 maja 2004 r. stawek podatku od towarów i usług za roboty budowlane, dokonane ustawą z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług nie uzasadnia - bez zmiany umowy zawartej przed 1 maja 2004 r. - obowiązku zamawiającego zapłaty wynagrodzenia netto powiększonego o podatek od towarów i usług według podwyższonej stawki.*

Za wykroczenie i przestępstwo skarbowe nie wolno karać dwa razy.

Naczelny Sąd Administracyjny, po raz kolejny potwierdził dotychczasowe soje stanowisko, że nie można na podatnika nałożyć sankcji wynikającej z ustawy o podatku od towarów i usług (VAT), gdy czyn podatnika został już uprzednio uznany przez sąd za wykroczenie karno-skarbowe.

Biuletyn został opracowany przez prawników Kancelarii w celu umożliwienia identyfikacji potencjalnych zagrożeń związanych z działalnością Państwa przedsiębiorstwa. Biuletyn sygnalizuje określone problemy, nie dokonuje oceny konkretnych stanów faktycznych, nie stanowi wyczerpującego omówienia danej problematyki, nie stanowi porady prawnej. Jeżeli są Państwo zainteresowani uzyskaniem szczegółowych informacji na temat poruszonych zagadnień prosimy o kontakt z pracownikami Kancelarii: info@sokolowski.com.pl

Dane osobowe do rejestracji

oprac.: Maciej Miłoś

Jeżeli dane twojego kontrahenta, które uzyskałeś przy wystawianiu faktury, wykorzystujesz do innych celów, np. wysłania kartki świątecznej, oferty, prowadzenia egzekucji czy prowadzenia korespondencji reklamacyjnej to prowadzisz zbiór danych osobowych podlegający zgłoszeniu do Generalnego Inspektora Danych Osobowych.

Czy dane, które klient przekazuje ci w celu wystawienia faktury są danymi osobowymi? Owszem tak. Ale czy wymagają zgłaszania do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych? Tego rodzaju problem pojawił się ostatnio w jednym z orzeczeń NSA. Dotychczasowa praktyka wskazywała, iż przedsiębiorcy nie zgłaszali takich danych do GIODO, co najczęściej miało swoje uzasadnienie w treści art. 43 ust. 1 pkt 8 ustawy z dn. 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. 1997, Nr 133, poz. 883 z późn. zm.), zgodnie z którym nie podlegają rejestracji dane osobowe uzyskane i gromadzone wyłącznie w celu wystawienia faktury. Problem jednak w tym, że znakomita większość przedsiębiorców wykorzystuje te dane także do prowadzenia różnego rodzaju korespondencji. Tak też było w omawianej sprawie, gdzie przedsiębiorca korzystając z danych osobowych ujawnionych na fakturze prowadził postępowanie reklamacyjne.

Naczelny Sąd Administracyjny uznał w swoim wyroku (sygn. I OSK 726/05), iż podmioty, które gromadzą dane klientów w celu dochodzenia roszczeń lub do celów reklamacyjnych nie mogą korzystać z przewidzianego w ustawie przywileju wyłączającego konieczność zgłoszenia zbioru danych, tak jak ma to miejsce w przypadku „*przetwarzania danych osobowych w celu wystawienia faktury, rachunku lub sprawozdawczości finansowej*”.

Zdaniem Sądu ze względu na istniejącą możliwość „*przetwarzania danych osobowych w związku z dochodzeniem roszczeń, rozpatrywaniem reklamacji przysługujących z tytułu gwarancji poprzez ewidencjonowanie wypłaconego odszkodowania lub obniżenia ceny towaru, wskutek uznania roszczeń reklamacyjnych*” cel, w którym te dane są przetwarzane jest szerszy niż przetwarzanie wyłącznie w celu wystawienia rachunku lub prowadzenia

sprawozdawczości, a zatem administrator nie jest zwolniony z obowiązku rejestracji zbioru danych.

Dane osobowe i ich przetwarzanie

W myśl cyt. ustawy za dane osobowe uważa się wszelkie informacje dotyczące zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osoby fizycznej, a zbiorem danych jest każdy posiadający strukturę zestaw danych o charakterze osobowym, dostępnych według określonych kryteriów, niezależnie czy zestaw ten jest rozproszony, czy podzielony funkcjonalnie. Natomiast przetwarzaniem danych są „*jakikolwiek operacje wykonywane na danych osobowych, takie jak zbieranie, utrwalanie, przechowywanie, opracowywanie, zmienianie, udostępnianie i usuwanie, a zwłaszcza te, które wykonuje się w systemach teleinformatycznych*”. Do tej kategorii można więc zaliczyć znakomitą większość czynności dokonywanych w komputerowych programach księgowych.

Obowiązek rejestracji zbioru danych

W myśl art. 40 ustawy o ochronie danych osobowych administrator danych jest obowiązany zgłosić zbiór danych do rejestracji z wyjątkiem przypadków, o których mowa w art. 43 ust. 1., a zgodnie z pkt 8 tego przepisu z obowiązku rejestracji zbioru danych zwolnieni są administratorzy danych „*przetwarzanych wyłącznie w celu wystawienia faktury, rachunku lub prowadzenia sprawozdawczości finansowej*”. W przekonaniu NSA przetwarzanie danych osobowych w celu wystawienia faktury, rachunku lub sprawozdawczości finansowej, a cel reklamacyjny to dwa odrębne zdarzenia gospodarcze, które są ze sobą jedynie powiązane. Stąd też administrator decydując się na przetwarzanie danych w celu egzekucji roszczeń nie może powoływać się na art. 43 ust. 1 pkt 8 ustawy jako zwalniający go z obowiązku rejestracji zbioru tych danych.

Wystarczy sama możliwość

Dla istnienia obowiązku rejestracji bez znaczenia jest, że przedsiębiorca faktycznie wykorzystuje te dane do innych celów niż wystawienie faktury, czy tylko ma taką potencjalną możliwość. Zdaniem NSA już sama możliwość przetwarzania danych w innym celu niż

Biuletyn został opracowany przez prawników Kancelarii w celu umożliwienia identyfikacji potencjalnych zagrożeń związanych z działalnością Państwa przedsiębiorstwa. Biuletyn sygnalizuje określone problemy, nie dokonuje oceny konkretnych stanów faktycznych, nie stanowi wyczerpującego omówienia danej problematyki, nie stanowi porady prawnej. Jeżeli są Państwo zainteresowani uzyskaniem szczegółowych informacji na temat poruszonych zagadnień prosimy o kontakt z pracownikami Kancelarii: info@sokolowski.com.pl

wystawienie faktury, rachunku lub sprawozdawczość finansowa rodzi obowiązek zgłoszenia zbioru danych. Można z tym poglądem zgadzać się lub nie, niemniej jednak skutkiem tej interpretacji jest to, że w zasadzie każdy przedsiębiorca musi rejestrować zbiór danych u GIODO.

Tak więc gromadzenie danych osobowych w celach wystawienia faktury, rachunku lub sprawozdawczości finansowej przy jednoczesnym wystąpieniu możliwości gromadzenia tych samych danych w celu dochodzenia roszczeń lub do celów reklamacyjnych powoduje, iż taki zbiór podlega zgłoszeniu do Generalnego Inspektora Danych Osobowych.

Sankcje

Zgodnie z art. 53 cyt. ustawy obowiązanemu, który nie zgłasza do rejestracji zbioru danych grozi grzywna, kara ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku. Są to zatem dosyć poważne konsekwencje.

Czy tego rodzaju interpretacja utrwali się w praktyce?

Naszym zdaniem, jeżeli przedsiębiorca faktycznie wykorzystuje dane z faktur do innych celów to ma obowiązek ich rejestracji. Uznajemy natomiast za bardzo dyskusyjny pogląd, iż do powstania obowiązku rejestracji wystarczy sama potencjalna możliwość, gdyż oznaczałoby to, iż niemalże każdy zbiór danych przetwarzanych w celu wystawienia faktury lub rachunku wymagałby rejestracji. „Potencjalnie możliwą”

jest praktycznie każda operacja przetworzenia ww. danych.

Rejestracja

W istocie wyrok ów oznacza, iż znakomita rzesza przedsiębiorców powinna dokonać rejestracji zbioru danych, a rejestracja taka nie jest czynnością prostą. Wymaga ona zgłoszenia do GIODO szeregu danych, nie tylko identyfikujących podmiot zgłaszający, takich jak dane adresowe, numery identyfikacyjne, ale także celu prowadzenia zbioru danych, opisu kategorii osób, których dane dotyczą, zakres ich przetwarzania, opis stosowanych środków technicznych i wiele innych.

Na tym obowiązki się nie kończą, a w zasadzie dopiero zaczynają. I tak, dla przykładu, administrator danych powinien poinformować osobę, której dane są przetwarzane o celu zbierania danych, swojej siedzibie, przysługujących prawach, a także w sposób odpowiedni zabezpieczyć posiadany zbiór.

Sam sposób prowadzenia dokumentacji oraz warunki techniczne i organizacyjne jakim powinny odpowiadać urządzenia i systemy informatyczne służące do przetwarzania danych osobowych zostały określone rozporządzeniem wydanym na podstawie upoważnienia ustawowego.

